

баха тѣи тайно въ нѣкоа Божіа сила, то они
 не нахождаха пѣтно да ѿ избаватъ на прос-
 тѣа народъ. Знааше той още, чи същитѣ
 свѣщенници земаха всакога на смѣхъ онова,
 което проповѣдѣваха они на чловѣцѣите да
 вѣрѣватъ, и чи мѣсалѣте на малото число на
 оученѣите, не са соглагаваше ни единъ пѣтъ
 со съ мѣсалѣте на голѣмото число на множест-
 вото народно. Но въ таа нова вѣра нѣмѣ са
 стори, чи и мѣдрѣа и свѣщенника и народа,
 на онова, което показѣваше вѣрата, и на о-
 нова, което слѣдѣваха сѣни, са соглагаваше;
 и така не са свадѣха за безсмертіето; но го-
 ворѣха за него като за едно нѣщо знаено и
 оувѣрено.

Освѣнъ това, обрѣчаніето и прѣходеніето
 на таа вѣра, тѣриха япекида въ оудивленіе.
 Говѣсть та мѣ бѣше оутрѣждѣна отъ онова,
 което бѣше работилъ той за едно съ врача
 вгиптанина и со свѣщенниците на идолѣте;
 и като чѣ, чи Богъ прѣема и оногова отъ
 единадесатѣа часъ, каквото и оногова отъ
 първѣа часъ, и когато чѣ, чи лѣкаръ ѣ ради
 колнѣте, и покалнѣето на грѣшнѣа ѣ прѣто,
 тогасъ мѣ са оуслади сичкото колежнованіе
 со съ това оутѣшеніе. Първѣите чловѣцѣи, кои-
 то прѣеха вѣрата хрѣстіанска, бѣха грѣшни.
 Междѣ сватѣите отцы и мѣченицы, има мно-